

ملاحظات ضروری در انجام پژوهش در حوزه حیوانات آزمایشگاهی

- ۱- استفاده از اتو: اتر واجد مخاطرات زیستی برای افراد عامل بوده، ضمناً برای غشاها مخاطی حیوان بسیار سوزانده و دردناک است، استرس بسیار زیادی برای حیوان ایجاد کرده، اشتعال پذیر و منفجر شونده است. لذا استفاده از اتو به منظور آرامبخشی، بیهوشی یا کشتن حیوانات آموزشی یا پژوهشی ممنوع می‌باشد.
- ۲- داروهای بیهوشی استنشاقی: با توجه به اینکه داروهای بیهوشی استنشاقی فاقد خواص بی‌دردی می‌باشد (به جز خواص بی‌دردی محدود در مورد نیتروز اکساید)، استفاده از این داروها به تنها بی‌ قادر به ایجاد بیهوشی مناسب برای اعمال دردناک (نظیر جراحی) نیست. در صورت استفاده از این داروها برای بیهوشی حیوانات، لازم است بی‌دردی کافی با روش مناسب دیگری فراهم شود.
- ۳- تست‌های رفلکسی: منفی بودن تست‌های رفلکسی حین بیهوشی، معیار دقیقی برای سنجش میزان بی‌دردی نبوده و ممکن است صرفاً به دلیل شل شدگی و بی‌حرکتی ناشی از داروی بیهوشی باشد.
- ۴- داروی کتامین: کتامین به تنها یا همراه آسپرومازین یا دیازپام، خواص ضد دردی احشایی ضعیفی داشته و عمدتاً برای اعمال جراحی بر روی پوست مناسب است. تکیه به خواص بی‌دردی این داروها در جراحی‌های محوطه شکمی و قفسه سینه و هرگونه جراحی که در آن، دستکاری اندام‌های احشایی وجود دارد، روشی نادرست است. همچنین در برخی از گونه‌های حیوانات (نظیر خرگوش‌های آزمایشگاهی)، ترکیب کتامین-دیازپام عمدتاً برای القاء بیهوشی و نیز انجام اعمال بدون درد توصیه شده است. در صورت استفاده از این ترکیب دارویی برای جراحی و اقدامات دردناک در این حیوانات، لازم است بی‌دردی کافی حتماً از طریق دیگری نیز ایجاد شود.
- ۵- داروی کلروال هیدرات: این داروبه عنوان یک داروی خواب آور و - منسوخ شده در سطح جهانی - هرچند ظاهرآحالتی شبیه بیهوشی ایجاد می‌کند، لیکن دارای خواص ضد دردی بسیار ضعیفی است و به هیچ عنوان نباید به تنها برای انجام اعمال دردناک (بهویژه جراحی) استفاده شود.
- ۶- باریتورات‌ها: باریتورات‌ها (نظیر تیوپنتال سدیم (با نام تجاری نسدونال)، تیامیلal، پنتوباریتال، فنوباریتال و متوهگزیتال)، فاقد خواص ضد دردی (antinociception) بوده، لذا در صورت نیاز به انجام اقدامات دردناک بر روی حیوانات، لازم است از داروهای ضد درد نیز به همراه این داروها استفاده شود.
- ۷- سولفات منیزیم و کلرید پتاسیم: این دو ماده فاقد خاصیت بیهوش‌کنندگی بوده و چنانچه در دوز کشته به حیوانات هوشیار، نیمه هوشیار یا حیوانات بیهوش که - بی‌دردی کافی ندارند - تجویز شود، موجب ایست قلبی و مرگ بسیار دردناک حیوانات می‌شود. درد ناشی از تجویز دوز کشنه سولفات منیزیم یا کلرید پتاسیم به حیوانات با بسیاری از روش‌های بیهوشی معمول قابل پیشگیری نمی‌باشد و تعیین میزان کافی بیهوشی - بی‌دردی - در این روش نیاز به

مهارت کافی پرستل دارد. بر این اساس، توصیه می شود از سایر روش های اصولی کشتن با ترحم حیوانات (یوتانزی) استفاده شده و یا در صورت لزوم قطعی به استفاده از سولفات منیزیم و کلرید پتاسیم جهت کشتن حیوانات، اجرای بیهوشی کامل همراه با بی دردی قوی پیش از تجویز هر یک از این داروها حتماً صورت گیرد.

- **بی دردی:** استفاده از تکنیک «بی دردی به روشهای متعدد» (Multimodal Analgesia) در مورد مداخلات دردناک، قویاً توصیه می شود که در بهترین و مؤثرترین حالت باید به روش ضد دردی پیشگیرانه (Preemptive Analgesia) یا به عبارتی ایجاد بی دردی پیش از اقدام دردناک یا بروز درد، مورد استفاده قرار بگیرد. به ویژه لازم است تمهدات ضد درد مناسب برای دوره‌ی پس از جراحی -حسب شدت و نوع آسیب جراحی- در نظر گرفته شود.

- **نگهداری:** نگهداری حیوانات در محیط‌های ساده و خالی و نیز نگهداری انفرادی آن‌ها موجب بروز اختلالات وسیع در سلامت جسمی و رفتاری حیوانات-به ویژه بروز رفتارهای استرئوتایپی ناشی از اسارات- می‌شود. لذا لازم است از روش‌های غنی‌سازی محیط نگهداری حیوانات (environmental enrichment) استفاده شده و تا حد امکان از نگهداری انفرادی حیوانات جلوگیری شود.

- **خونگیری از قلب:** خونگیری از قلب حیوانات هوشیار یا حیوانات فاقد بی دردی کافی، بسیار دردناک بوده و همچنین به دلیل آسیب به عروق کرونر قلبی، بروز انفارکتوس می‌کارد، فیبریلاسیون بطنی، تامپوناد قلبی، پارگی لوب‌های ریه، بروز نوموتوراکس و خونریزی داخل ریوی، می‌تواند متعاقباً باعث آسیب‌های جدی و رنج شدید برای حیوانات شود. لذا خونگیری از قلب باید فقط در شرایط بیهوشی جراحی - بیهوشی دارای بی دردی کافی- صورت گیرد و متعاقباً می‌باید بدون کاهش سطح هوشیاری، نسبت به کشتن با ترحم (یوتانزی) حیوان به روش صحیح اقدام نمود. در صورت نیاز به برداشت حجم زیاد خون و زنده نگاه داشتن حیوانات، از سایر روش‌های خونگیری حسب منابع علمی معتبر استفاده شود.

- **کشتن حیوانات:** در صورت لزوم کشتن حیوانات، از روش‌های صحیح کشتن با ترحم (یوتانزی) حیوانات آزمایشگاهی حسب منابع علمی معتبر استفاده شود. پیش از حذف لاثه، با ارزیابی نشانه‌های مرگ مختص گونه هر حیوان، مرگ حیوان تأیید شود.

- **استفاده از دامپزشکان:** حتی الامکان از همکاری نیروهای دامپزشک دارای تبحر در زمینه کار با حیوانات آزمایشگاهی در طراحی و اجرای پژوهش‌های مشتمل بر استفاده از حیوانات آزمایشگاهی استفاده شود.

منابع کاربردی برای مطالعه بیشتر:

- 1- Grimm KA, Lamont LA, Tranquilli WJ, Greene SA, Robertson SA. Veterinary anesthesia and analgesia. Fifth edition. Ames, Iowa: Wiley Blackwell; 2015.
- 2- Laredo F. Injectable Anesthetics. Clinician's Brief. March 2015;27-32.

- 3- Sawyer DC, Durham RA. Does ketamine provide adequate visceral analgesia when used alone or in combination with acepromazine, Diazepam, or butorphanol in cats? Proceedings of the 4th International Congress of Veterinary Anaesthesia; 381.
- 4- Tasker L. Methods for the euthanasia of dogs and cats: comparison and recommendations. London, UK: World Society for the Protection of Animals; 2010.
- 5- Tranquilli WJ, Thurmon JC, Grimm KA, Lumb WV. Lumb & Jones' veterinary anesthesia and analgesia. 4th ed. Ames, Iowa: Blackwell Pub.; 2007
- 6- Green CJ, Knight J, Precious S, Simpkin S. Ketamine alone and combined with diazepam or xylazine in laboratory animals: a 10 year experience. Lab Anim. 1981;15(2):163-70.